

за сиротиню Турчинъ и старѣйшина; у *Пироту* за аянина намѣштентъ е за сада Халилъ-ага, ондашний ерлія. И тако е све по овај похвале достойный ч. Рушидъ-паша за кратко врѣме уредіо, да се сада *Бугаринъ* одъ Турчина а Турчинъ одъ *Бугарина* у уживанію права и слободѣ разликовати неможе, као н. пр. да *Бугари* као и Турци за све и сва свѣдочити могу; никаква се пресуда безъ везирова знаня изрећи неможе, докле онъ самъ стваръ не извиди; до садъ е было: ако *Бугаринъ* два Турчина за свѣдока привести неможе, нѣгова се тужба, ма была противъ кога, уважити неможе. И тако ядни *Бугари*, кои су до садъ сваке теготе и неволѣ трпили, могу садъ слободно рећи, да су насилія и зулума турскогъ, а особито што су одъ кадѣ Аидураман-ефендіе трпити морали, ослобођени, изъ чега се ясно увидити може, да новы везиръ еднако зулуме, кои су народъ удручавали, укида, само бы му требало у призрѣнѣ узети Рашидъ бега Салипаша, родомъ изъ Цариграда, кои е у *Лесковцу* аяниномъ быо, и когъ е бывший Хусеин-паша сметнуо, што е *Бугарима* у свакој неволи пріятель быо, а на нѣгово мѣсто Юсуфъ агу поставіо быо; требало бы, велимъ, овога Рушидъ-бега Салипаша у *Прокупль* на мѣсто Рашидъ-бега, садашнѣгъ прокупачкогъ аянина, поставити ерѣ е овај пресвѣтломъ цару и народу вѣранъ и добаръ човѣкъ и валанъ старѣйшина быо, а сва *прокупачка околина* жели опетъ га за свога старѣйшину имати. И кадъ бы ово іоштъ честитый и похвале достойный везиръ, коя іоштъ мелема потребуе, извидао.

Да е све ово и овомъ подобно истинито, чрезъ кратко време путованя могъ, враћаюћи се преко пашалука нишкогъ, одъ добры мои и вѣрны пріятеля и одъ самы Турака извѣстити самъ се могао“.

Србске новине, г. XVII, бр. 119, стр. 454, отъ 21 октомври 1850 год.

1851.

„*Бугарска*. Съ границе бугарске являю намъ, да се овы дана очекую да у *Нишъ* дођу два ридала изъ Цариграда, съ којима ће доћи и Станко Властинчанинъ.